

POD HORAMI

Zpravodaj obce Poniklá

červenec–srpen 2017

ročník XLVI, číslo 185

www.ponikla.cz

Slovo provisorní redakce

Milí čtenáři, vážení sousedé,
dosavadní redaktor pan Marek Kulhavý po letech odcházení definitivně ukončil své angažmá v tomto prestižním plátku. Vzhledem k šíři aktivit jeho rozvíjející se firmy to plně respektuji a chápu. Děkuji mu za více než deset let skládání cancálků a přeji mu vše dobré alespoň jako případnému příspěvateli.

Úvodník je takový dost divný žánr. V knihách ho často přeskočím, v novinách (vyjma těchto) ignoruji úplně. Obvykle to bývá jalové mlácení prázdné slámy (o počasí a tak), nebo alibisticky omluvný traktát vysvětlující, proč to či ono z předkládaného obsahu není úplně ideální.

A proto, abych nastíněné klišé patřičně vytežil, omlouvám se za pozdnější termín vydání tohoto čísla. Trochu jsem se pral s programem, v němž se cancálek tvoří, navíc to „zděděné“ redaktorství přišlo ve chvíli, kdy opravdu zle nestíhám! Pak také ta „okurkovka“ do toho – a už se vezu! Jo a k tomu počasí – to je prý takové, jaká je vláda. V říjnu budeme mít zase po čase možnost si ho trochu naprogramovat. Já si budu přát, aby byl zbytek léta pokud možno hodně „babí“ – barevný, zasněný a bez mrazů vanoucích z té či oné strany.

Tomáš Hájek

Kdybyste měl někdo náhodou pocit, že by Vás bavilo být novým redaktorem obecních novin, stavte se na OÚ Poniklá, dáme na toto téma vážnou řeč...

Pod horami

číslo: 185, ročník 46

registrační číslo:

MK ČR E 17675

vydal:

Obecní úřad Poniklá

provisorní redaktor:

Tomáš Hájek

jazyková spolupráce:

Hana Hájková

tisk:

Gentiana Jilemnice

náklad:

430 výtisků

uzávěrka dalšího čísla:

31. 10. 2017

Příspěvky odevzdávejte na OÚ Poniklá nebo
zasilejte na email: Hajek@ponikla.cz
Za všechny příspěvky děkujeme.

Příspěvky mohou být redakcí upravovány
a kráceny

Inzerce:

- inzerce kultura:

(myšleno divadla, kina, dětský den, mikuláš,
plesy, zábavy – pořádané spolky) = zdarma

- inzerce místní podnikatelé:

A5 = 200 Kč, ½ A5 = 100 Kč

- inzerce přespolní podnikatelé:

A5 = 400 Kč, ½ A5 = 200 Kč

- inzerce komunální politika:

zdarma (omezení max. 4 stránky ve dvou
číslech před volbami, tedy max. 4 + 4 stránky,
pouze strany kandidující v Poniklé)

- inzerce politika jiná:

nelze

- inzerce řádková:

(čtvrtina A5) – 50 Kč místní, 100 Kč ostatní

Na možnost grafického zpracování inzerce
se informujte na Hajek@ponikla.cz. Redakce
nezodpovídá za chyby v dodaných inzerátech.

Foto na úvodní straně:

Firma Singing rock slaví 25 let úspěšné existence,
blahopřejeme!

Foto: Tomáš Hájek

Obecní hlásný

Jednání obecní rady za období květen – červen 2017

Vážení ponikešští sousedé,

tak jako v každém čísle Vám na řádcích níže přináším stručné shrnutí toho nejdůležitějšího, o čem obecní rada na svých jednáních diskutovala.

Jistě jste si povšimli zdařilého restaurátorského zásahu na pomníku obětem I. a II. světové války na návsi, tato akce byla spolufinancována z dotace Ministerstva obrany, program na zabezpečení péče o válečné hroby. Z celkových nákladů 198 000 Kč činila dotace 156 000 Kč. V současné době se dokončují práce na kovovém plotu, který bude záhy osazen.

Z plánovaných oprav bytového fondu se nadále pokračuje v přípravách na zateplení objektů čp. 204 a čp. 307, dotační programy nám umožňují i na tyto akce čerpat případné finanční prostředky, a tak žádosti byly podány a připravují se výběrová řízení na dodavatele staveb-

ních prací s předpokládaným harmonogramem výměny oken v roce letošním a zateplením fasád budov v roce následujícím.

Značných úprav doznal také prostor před obecním úřadem, výsadbu trvalek a s tím spojené terénní práce provedl pan Zdeněk Hanč, náklady na tuto akci činily 38 050 Kč.

Protože na návsi to žije a naši nejmladší se na návsi na herních prvcích opravdu vyřádí, shodla se rada obce na pořízení dalšího prvku. A tak se v blízké době můžete těšit na venkovní bagr z ocelové konstrukce, který dodá autor vodních prvků, pan Marek Skalský z Poniklé.

Rada obce opět schválila finanční podporu aktivit organizace Českého červeného kříže, částkou 3 500 Kč budou z obecního rozpočtu pokryty náklady spojené se studijním pobytem mládeže zaměřeným na poskytování první pomoci.

Krásné babí léto Vám za celou obecní radu přeje

Petra Novotná, místostarostka

Jen co výsadba trochu doroste, bude zahrádka u OÚ vypadat zase k světu.

foto: Tomáš Hájek

Obecní hlásný

Rekonstrukce cesty na Novotný kopec a ke Krakonošovu ranči

Na přelomu srpna a září započala tolik potřebná rekonstrukce komunikace na Novotný kopec. Energicky se jí ujala firma Stránský. I v tomto případě se jedná o totální rekonstrukci včetně nového podloží komunikace, tak doufáme, že se tato investice projeví na životnosti. Asfaltovat by se mělo do konce září. Jako každá jiná je i tato stavba doprovázena řadou komplikací a omezení pro nejbližší sousedy, kteří ale zase na druhou stranu povětšinou chápou, že po dokončení akce je budou čekat i výhody v podobě bezprašné a neblátivé cesty domů. Co by za to mnozí jiní dali, že?

Pout'

Asi jste zaznamenali, že v mnoha okolních obcích se o pouti obejdou bez Rumlů, Kočků a Fialů, klasických komediantů, světských, no

prostě bez kolotočářů. Má to svá pro i proti. Taková pout' „po sousedsku“ je totiž nepoměrně šetrnější ke kapse rodičů, macešská ale zase bývá k věkové kategorii 12+, protože přece jenom volně dostupné atrakce bývají spíše jen ty dětské. (Na druhou stranu se letos svěťší s těmi atrakcemi moc nepředvedli...) A proto každému, kdo na obec přijde s nápadem na „sousedskou pout'“ odpovíme to samé. Fajn, prostor je k dispozici (zdarma), pokud si někdo chce vzít takovou akci na triko (jako v těch okolních obcích), budiž mu přáno, obec pomůže. Pokud ale zůstaneme u ponikelské tradice, že pout' je také příležitostí pro setkání rodáků a spolky především organisují celou řadu doprovodných akcí a turnajů (a nemají pak tudíž už kapacitu věnovat se kolotočům), zůstaneme při starém. Koneckonců pár zdarma dostupných atrakcí máme na návsi celoročně. Bylo ostatně docela vtipné, že právě ty atrakce zdarma (zejména vodní prvky) byly v kurzu víc než ty placené lajteraje.

U Novotných na Novotném kopci - když se hrabe takovou lžicí nad podzemními kabely, je třeba bedlivě sledovat, co se najde...

foto: Tomáš Hájek

Příprava projektů - liniové stavby

Obec připravuje několik projektů, které mají tu zásadní nevýhodu, že jsou tzv. liniové, tedy že se dotýkají desítek pozemků s desítkami majitelů a k nimž se vyjadřují skoro všechny myslitelné úřady. S tím jsou problémy, vleče se to! Jen pro představu, protože jsem na to často dotazován, shrnu stručně stupeň přípravy těch větších připravovaných akcí:

- Propojení kanalizačních systémů (svedení dvou vedlejších na hlavní ČOV a dopojení několika budov): vydáno stavební povolení, souhlasy všech majitelů, dotace ovšem nezískána, musí se předělat jeden důležitý krajský regulační dokument, na čemž se pracuje. Bude se zkoušet opět v příštím roce.

- Chodníky u I/14 – po X připomínkách a jednáních s majiteli pozemků a dotčenými orgány včetně ŘSD dokončena verze 3.2 projektové dokumentace k územnímu řízení. Velký skluz! Přesto doufáme, že se podaří vše sladit

s rekonstrukcí silnice I/14, která má skluz také...

- Vodovod Klára–Mejto (propojení systémů a napojení několika domů v této oblasti) – projekt pro územní řízení po připomínkách ŘSD připraven, probíhá postupně jednání s vlastníky pozemků a vyjadřování dotčených orgánů.

- Osvětlení na Přívlace (nádraží–Jilem): kreslí se první verze projektové dokumentace k budoucímu projednání s vlastníky pozemků. Rádi bychom totiž kabely dostali do země, aby ubýlo zbytečné sloupové podél cest.

Zima na krku

Říkám to nerad, ale zima se blíží. Věříme, že se do té doby podaří vyměnit okna na obecních bytovkách čp. 307 a čp. 204, a že přes zimu na nich budou ještě zatepleny půdy a sklepy, v příštím roce pak i fasáda.

Obecní - Sokolský kalendář na rok 2018

Po několika letech, kdy jsme mohli každý týden při otočení stránky kalendáře snít nad starou roubenou krásou Poníklé, případně

Vodní hrátky na návsi do značné míry zastínily i ostatní poutové atrakce..

foto: Tomáš Hájek

procházet její jednotlivé místní části, nastal čas na změnu. Proto jsme rádi využili nabídky vypravit na příští rok kalendář věnovaný jednomu z ponikelských spolků, TJ Sokol Poniklá. U příležitosti jejich letošní oslavy 125 let existence se totiž sešla celá řada pěkných fotografií, které by bylo škoda vrátit do šuplíku. Pišili-li, že materiály pro kalendář „se sešly“, rád bych uvedl na pravou míru, že toto sejití znamená olbřímí práci mnoha dobrovolníků, zejména Lenky Scholzové, která pak ve spolupráci s členy jednoty opatřila každý týden v kalendáři informačně hodnotným popisem. Takže vlastencové, nečekejte na žádný jiný a raději si chutě zakoupit na příští rok právě tento kalendář. Téma na příští rok není zatím obsazen, přemýšlejte o tom (vydání by bylo opět v režii obce, na Vás by byla „jen“ ta radost připravit texty a fotografie...)

Tomáš Hájek, starosta

Pod čarou: Střecha nad zdravotním střediskem byla nakonec vyměněna včetně prken záklopu. Neprošla totiž zátěžovou zkouškou, když se propadla pod panem Tomášem Klikorkou, což je argument celkem jasný!

TH

Společenská kronika a jiná oznámení

Narození červenec-srpen 2017

4. 7. 2017 Karolína Rusínová

3. 8. 2017 Lada Simonová

Blahopřejeme!

Úmrtí červenec-srpen 2017

3. 8. 2017 Josef Štěrba

17. 8. 2017 Ludmila Lidmanská

24. 8. 2017 Lidmila Huderová

Upřímnou soustrast.

Jubilea červenec-srpen 2017

91 let Josef Nesvadba

90 let Věroslav Šimůnek

85 let Hana Havlíčková

Dagmar Soukupová

80 let Květa Neradilová

Jaroslava Hradecká

Vlasta Havlíčková

75 let Hedviga Jónová

Přejeme mnoho zdraví a štěstí do dalších let.

Svatby červenec-srpen 2017

12. 8. 2017 Dana Quirsfeldová a Jan Kubín
Blahopřejeme!

Jubilea květen-červen 2017

A jelikož v minulém čísle zařadil tiskařský šotek, gratulujeme také ještě jubilantům za květen a červen

93 let Drahomíra Harcubová

85 let Vladimír Pitřman

80 let Eva Pacáková

75 let Zdeňka Plecháčová

Ivanka Vodičková

Jana Hájková

70 let Miroslav Holubec

Josef Štěrba

Helena Vejnarová

Jarní vítání občánků

A trochu opožděně níže představujeme i nově přivítané občánky a přejeme jim, ať je to velké a báječné dobrodružství života vždy těší.

Mia Josefína Brýdlová, Izabela Zimčáková, Štěpán Myšík, Štěpán Hájek a David Řehořek

foto: Lenka Hájková

Pomník padlým v Poniklé – vysvětlení tří změn

Příští rok nás čeká velké vzpomínání na Velkou válku. Krom všech dalších příprav je pochopitelná snaha snad všech obcí přispět k tomuto jubileu opravou pomníků padlým. Nejinak u nás. Přívlastkový pomník prošel větší restaurací v roce 2012, na příští rok je ještě plánováno dodatečné vyzlacení nápisů a jmen padlých pro jejich lepší čitelnost. Ponikelský pomník prochází svojí nutnou údržbou v letošním roce. Obě akce vzorně provedl (a dilem ještě provede) akademický sochař Jiří Kašpar z Mostku, takže v tomto ohledu bude i u nás to vzpomínání snad důstojné. Přívlastkový pomník si až na některé barevné detaily a nepatrné úpravy zachoval svoji předchozí podobu, ponikelský pomník dozná tří změn, které bych s dovolením laskavého čtenáře rád poněkud rozvedl. Každý zásah do pomníku je totiž věcí velmi citlivou a ošemetnou, cítím proto potřebu vysvětlit na tomto místě vše potřebné.

Ale nebojte, nic zase tak dramatického nenastává. Tedy určitě ne nic ve smyslu šíleného boření soch, které si nyní prožívají v USA (houfně se zde ničí pomníky velkým ctihodným mužům amerických dějin – nezasloužené opovržení pocítil nejprve gen. Lee a nyní již módními „-ismy“ zpovýkaná lůza sahá i na samotné „otce zakladatele“ Washingtona, Jeffersona a dokonce Lincolna, jakož i mnohé další!). Ale abychom nechodili tak daleko, ona i ta naše česká debata o obsazení pantheonu Národního musea byla notně peprná...

Zpět do Poniklé, rozhodli jsme se pro tyto tři (nesamozřejmě) úpravy:

1) Na samém vrcholku obelisku ze švédské žuly byla od vzniku pomníku v roce 1924 vytesána písmena „ČSR“, která byla odstraněna v roce 1938 německými okupanty. Nápis je obnoven až v letošním roce. Jasně, žádná ČSR již dávno není – chybí nám jaksi Podkarpatská Rus (kterou si po druhé světové válce bratrsky ponechal jako vlastní kořist Sovětský svaz) a i to Slovensko se s námi již (podruhé, ale naštěstí docela civilisovaně) rozešlo. Jasně, vztah 59 mrtvých padlých v I. světové válce k ideji samostatného státu národa „československého“ také není tak jednoduchý. 57 z 59 jich ostatně padlo (nebo na následky zranění

zemřelo) v uniformě rakousko-uherské, mnozí z nich by si rozpad monarchie nepřáli, nebo ani neuměli představit. Ona je to vlastně vůbec taková zvláštnost (resp. smělý ideologický zá-
měr), že se na jednom pomníku setkávají padlí z obou stran týchž front. O vztahu jednotlivých padlých (jednotlivých osudů mladých mužů) ke krutému „mlýnku na maso“ velkých dějin hovoří u pomníku každým rokem doktor František Kaván. Jeho řeč bývá historicky poučená - a hlavně lidsky hluboká. Bez mělkého patosu, zato s pochopením pro člověka, který si jednoho rána přečte manifest, že druhý den rukuje do války. V poněkud hrubším vydání ostatně o tomtéž zpívá Karel Kryl nad hrobem neznámého vojína. Takže zdůrazněme, že nápis ČSR neobnovujeme z nějaké potřeby oslavovat po stu letech zkázu Rakouska - Uherska, ale jednoduše jen jako konstatování faktu, že 59 obětí z Poniklé mělo právě tento výsledek. A opravdu bychom neradi, aby to byli právě pozdější němečtí okupanti, kteří nám tu trvale zanechají svůj pokus a censuru dějin.

2) Pokud v předchozím bodě pouze obnovujeme původní stav, tak druhý zásah je naopak opravou historické manipulace. Týká se dodatečně instalované desky se vzpomínkou na oběti II. světové války. Provedli jsme zde záměnu chybného slova „fašistické“ za správné „nacistické“. Výměna pouhých dvou písmen, přesto však poměrně zásadní významový posun. Nebudeme na tomto místě pochopitelně hájit značně problematický fašismus, zkonstatujeme však pouze, že největší zvěrstva 20. století „vynalezl“ socialismus – v německém případě socialismus národní, nacismus. Celý

problém pak tkví ve skutečnosti, že ve II. světové válce se v rozhodujícím střetnutí proti sobě (po úvodní spolupráci, viz Polsko, etc.) postavily socialismy národní a internacionální, nacismus vs. komunismus. A právě ona určitá ideová spřízněnost (kult vytvoření nového člověka, příp. nadčlověka) se posléze nehodila - a zavdala příčinu prohlašovat původně ultralevicový nacismus ideologií ultrapravicovou (mnohými dodnes takto chybně interpretová-

no). Důsledně a z čistě ideologických příčin tedy propaganda následujících let míchala pojmy nacismus a fašismus zejména za účelem smlčet „národně sociální“ kořeny německého běsu. Proto opravujeme.

3) Nikoliv z důvodů ideologických, nýbrž již jen pouze estetických došlo také k odstranění nepůvodního oplocení. Možných variant bylo více, od úplného zrušení oplocení až po jeho zachování v původním stavu. Nakonec jsme se rozhodli pro kompromis – nové zmenšené oplocení z kovaného zdobného řetězu, které sice zachová jistý pietní odstup, nebu-

de však tak výraznou a dominantní pohledovou bariérou. Oplocení ještě před zimou dodá umělecký kovář Jindřich Beneš z Nové Paky.

Tolik tedy k těmto třem formálním úpravám pomníku, které na holé syrové skutečnosti, že v roce 1914 skončila tak tragicky jedna z nejhezčích epoch lidstva, nic nezmění. Pokud příští rok velkého vzpomínání věnujeme poctivému nepředpojatému zamyšlení se nad složitostmi našich moderních dějin, nebude všechno to restaurátorské snažení jen planým gestem.

Tomáš Hájek, starosta

Pan Radomír Šír likviduje fortelné základy dosavadního oplocení. Laskavý čtenáři si jistě povšimne, jak často jsou našimi reportéry zvěčňovány bagry v akci. Prostě kluci, no...

3x foto: Tomáš Hájek

Ponikelská veřejná knihovna

Léto už se s námi pomalu loučí, začne škola a my se budeme připravovat na podzim a jeho prodlužující se večery. Pro tyto chvíle si pro Vás obecní knihovna v Poniklé, se sídlem v ZŠ, přes léto nachystala spoustu nových a zajímavých knižních titulů. Zajímavou knihu tu může najít opravdu každý. Pro nejmenší je tu velký výběr z dětské literatury, pro ty větší máme knihy z povinné četby, ale i nějaké ty knihy na oddech. Naše knihovna je plná nově vyšlých světových i tuzemských bestsellerů, detektivek, románů, sci-fi příběhů, encyklopedií i časopisů 21. století a History. Naše knihovna má i sou-

bor několika oblíbených společenských her, například Česko, Katan, Svět v kostce, Ubongo a další. Obecní knihovna vlastní přes 6000 svazků pro čtenáře každého věku.

Už několik let spolupracujeme s okresní knihovnou v Semilech, která nám umožňuje pro Vás vypůjčit knihu i z jiných okresních knihoven. Pokud nemáme knihu Vašeho výběru, zkontaktujeme jinou knihovnu, která nám knihu zašle a Vy si ji vyzvednete v naší knihovně. Pak ji sem opět vrátíte.

Obecní knihovna je propojena s knihovnou školní. Chodí k nám děti z mateřské školy

Děti z mateřské školy na návštěvě knihovny. Jelikož někteří z nich jsou již od 4. září prvňáčky, bude se jim znalost těchto prostor a jejich poslání jistě vbrzku hodit.

foto: Ludmila Višňáková

i žáci základní školy a seznamují se zde s knihami, s fungováním knihovny, jak s knihami zacházet a občas zde proběhne i výuka českého jazyka nižších ročníků ZŠ. Nově máme i pár učebnic pro střední školy a pro přípravu k maturitě.

Naše knihovna má velké oddělení regionální literatury. Najdete zde příběhy a vzpomínky lidí z Krkonoš od spisovatelů Jana Buchara, Jaroslava Havlíčka, Marie Kubátové a dalších. Také vlastníme knihy vydané správou Krkonošského národního parku. Konkrétně herbáře, historie krkonošských bud, krkonošská tundra, poklady Krkonoš, fotografie Krkonoš, ortofotomapy Krkonoš, kniha o Kryštofu Gendorfovi a mnoho dalších.

Knihy si můžete přijít vypůjčit každé úterý od 16 do 18 hodin. Hledat můžete z pohodlí Vašeho domova na našich internetových stránkách <http://knihovnaponikla.webk.cz/>. Kliknutím na položku on-line katalog se dostanete do systému, kde zapíšete jméno autora nebo název knihy a program Vám sdělí, zda knihu máme. Sledujte náš web, kde zveřejňujeme nové knihy. Pokud ještě nejste čtenářem naší knihovny, přijďte se zdarma zaregistrovat a půjčit si knihu.

Těšíme se na stávající i nové čtenáře.

Knihovnice Ludmila Višňáková

Nové knihy:

R. Mertlík – Příběhy Odysseovy

A. Vostrá – Co dělá vítr, když nefouká

R. Robinson – Kouzelná věda

J. Ambroseová – 365 nápadů jak se bavit v přírodě

J. Lada – Tradiční české Jaro, Léto

(bude Podzim i Zima)

L. Dušek – Krkonošští rodáci vzpomínají

J. Bachmannová – Hovořit je vždycky o čem

M. Kubátová – Jak roztancovat babičky

A. Jakoubková – Prodám manžela. zn. Spěchá

J. Moyesová – Než jsem tě poznala

J. Moyesová – Život po tobě

J. Green – Hvězdy nám nepřály

J. Green – Příliš mnoho Kateřin

Ch. Laurenová – Vášnivý svůdník

V. Darsane – Recept na Araba (skutečné příběhy)

Pokud ještě nejste čtenářem naší knihovny, přijďte se zdarma zaregistrovat...

foto: Ludmila Višňáková

Co se děje ve škole a školce

Z třídní knihy předškoláka

Konec školního roku je již dávno za námi, letní prázdniny také. Ale dřív, než otevřeme vrátka novému školnímu roku, ohlédneme se na závěr toho předchozího. Hezké a teplé počasí vybízelo hlavně k výletům a hrám v přírodě, ale děti se chtěly předvést a ukázat, co vše se během roku ve školce naučily. Pilně cvičily písničky doplněné o pohyb, zkoušely si zapamatovat krátké texty a chystaly si kostýmy na závěrečné vystoupení pro rodiče a své blízké. Poslední červnový týden na nás všechny dolehla o to větší nervozita, protože některé naše kamarády postihly neštovice a museli jsme pohádky upravit pro menší počet herců. Někdo na poslední chvíli změnil

své role. V úterý 27. 6. mladší děti sehrály pohádku O KOŤÁTKU, KTERÉ ZAPOMNĚLO MŇOUKAT, starší děti si připravily pohádku ZVÍŘÁTKA A LOUPEŽNÍCI. Potlesk byl pro děti velkou odměnou za jejich snahu a odvahu vystoupit před publikem.

Posledním společným setkáním bylo 29. června loučení s našimi kamarády, kteří v novém školním roce zasednou do školních lavic. Popřáli jsme jim hodně úspěchů na jejich další životní cestě a hodně lidičky kolem sebe. Na památku na MŠ si naši předškoláci odnesli pamětní list, knihu s věnováním, pastelky a snad i hezké vzpomínky. Kdo vlastně 4. září 2017 slavnostně poprvé překročí práh základní školy: Elenka Brýdlová, Barunka Holubcová, Pře-

Posledním společným setkáním bylo 29. června loučení s našimi kamarády, kteří v novém školním roce zasednou do školních lavic. (další dvě kamarádky na následující straně)

3x foto: MŠ Poniklá

meček Jandura, Natálka Kostelecká, Viktorka Křapková, Eliška Kulhavá, Deniska Patočková, Jeník Preisler, Vojtišek Šír, Kubík Vaněček a Anička Vondrová.

Dále bychom rádi touto cestou poděkovali všem, kteří nám do školky během roku věnovali hračky, výtvarný a pracovní materiál, ovoce a zeleninu ze zahrádek i všelijaké dobroty. Někteří si udělali čas a pomáhali nám s velkonočním tvořením ve školce. Ještě jednou upřímně děkujeme panu Zuzánkovi, Harcubovi, Svatému, Šedému, paní Černé, Patočkové, Pospíšilové, Hájkové Janě, Scholzové Ludmile, Višňákové, Havajíkové, Hrubé, Pičmanové a Cvrčkové, manželům Vondrovým, Janatovým, Pelcovým, Šírovým, Novotným, Hejralovým, Kubínovým, Vaněčkovým, Hájkovým, Novákovým, Pušovým a Uríkovým. Pokud

jsme na někoho zapomněli, pak vězte, že to nebylo úmyslně a velmi nás to mrzí.

Krásné letní dny letí z celého roku snad nejrychleji a je tu další školní rok. Od 4. září přivítáme ve dvou třídách celkem 12 nových dětí a 35 dětí, které už svojí značku a kamarády ve školce mají. Starat se o ně budou 4 kvalifikované učitelky (Alice Bekrová, Lidmila Boháčová, Barunka Kavánová a Lenka Scholzová), o mlsné jazyčky se bude starat paní kuchařka Soňa Řehořková, krásné a čisté prostředí budou vytvářet Jana Jindřišková a Marta Kocourová a s nejmladšími dětmi bude učitelkám pomáhat Mgr. Lenka Havajíková. Prvním rokem se nám stalo, že jsme při zápisu do školky 5 dětí nemohli přijmout. Pokud se uvolní nějaké místo dříve, tak doufáme, že na nás nezanevrou a my se na ně budeme moc těšit v dalším školním roce.

Během letního uzavření školky se v budově pilně pracovalo. Po 34 letech došlo k výměně zastaralé a často poruchové vodárny v budově, vymalování některých místností, údržbě škrabky či obložení schodů na zahrádku školky. Tak jako každý rok se i nyní obměnila část vybavení tříd a heren – zakoupil se nový koberec a dvě skříňky na hračky.

Takže HURÁ vstříc novým kamarádům, zážitkům, poznávání a tvoření.

Alice Bekrová

Rodinná škola

Do základní školy nám do první třídy nastoupilo deset prvňáčků. A jelikož nám trochu víc dětí odešlo z deváté třídy, nebo kvůli stěhování rodičů, vzdělává teď naše dvoustupňová škola všeho všudy 69 žáků. A to není moc! Má to své výhody i nevýhody, ale panuje snad jednotná shoda na tom, že udržet školu ve vší musí být jednou z absolutních priorit. Koneckonců, v Úlubicích otevřeli letos znovu školu pro dva (!) žáky.

Tomáš Hájek

4. září 2017 – z předškoláků se stávají školáci!

foto: Michal Pitman

Spolkové dění

SDH Přívlaka

Co dělají hasiči z Přívlaky, Nové Vsi a Jilma? V první řadě stárnou. Ale to nebrání v tom, aby něco dělali pro sebe i veřejnost. Na začátku roku 2017 to byly dva závody na rejčkách. Při prvním závodě 8. ledna, až na měkčí trať, to docela šlo. Při druhém závodě, o týden později, se počasí na pořadatelích a závodnících vyřádilo. Všichni účastníci by si zasloužili vyznamenání za statečnost. Sponzorsky se na závodech podílela ponikelská firma Rautis. Nejvíce starostí se závody měl náš starosta bratr Jan Kubín ml..

Pátého května náš sbor uctil památku obětí

obou světových válek položením věnce u pomníku na Přívlace.

Zatím posledním našim počinem byla tradiční oslava vzniku Přívlastského Hasičského Sboru. Už je nám 128 let. Se svolením pana B. Veselého jsme uspořádali 7. července na jeho pozemku „Na Benátkách“ trachtaci. Přípravě, průběhu a úklidu oslavy se po tři dny věnovala značná část našich členů. Pro tentokrát nám bylo počasí velice přívětivé nakloněno. Ke zdárnému odpolední přispěla Svatojanská družina Magdy Jarošové. Družina nastudovala texty a písně Osvobozeného divadla. Werichova moudra, která zde byla

Pátého května náš sbor uctil památku obětí obou světových válek položením věnce u pomníku na Přívlace

foto: Josef Zemánek st.

UDÁLOST MĚSÍCE

LOMNICE NAD POPELKOU SI
PŘIPOMENE NAROZENÍ HRDINY

V sobotu 21. října si Lomnice nad Popelkou připomene 100. výročí od narození plukovníka Františka Truhláře, letce britské RAF, veterána bojů II. světové války a čestného občana města. Celodenní akcí pro širokou veřejnost uctí jeho památku, připomene si jeho osobní statečnost a oddanost své zemi.

Mimo samotný pietní akt, který se uskuteční u Truhlářova pomníku u zámku, bude součástí programu odhalení pamětní desky na sokolovně, přednáška vojenského historika plk. Eduarda Stehlika nebo večerní slavnostní koncert smyčcového souboru Martinů Strings Prague lomnického rodáka Jaroslava Šonského. V rámci programu je připraveno mnoho doprovodných akcí v zámku, Tylově divadle a okolí. Jedná se například o výstavu předmětů a dokumentů spojených s plukovníkem Truhlářem a dalšími válečnými letci.

Prohlídku statické makety letounu Spitfire ve skutečné velikosti a dobového tábora RAF s ukázkami uniform a letecké výstroje. Dále výstavu leteckých modelů, soutěže pro děti, promítání filmů Nepřítelem osudu a Nebeští jezdci.

Akci „100. výročí narození válečného letce plukovníka Františka Truhláře“ pořádá město Lomnice nad Popelkou společně s jeho příspěvkovými organizacemi, Okrašlovacím spolkem vojenské historie – Lomnice nad Popelkou a Czech Spitfire Clubem, za podpory Ministerstva obrany ČR, Armády České republiky a Libereckého kraje. Nad akcí převzal záštitu hejtman Martin Píta.

Životní příběh Františka Truhláře je příkladem hrdinství, síly a odhodlání překonat nepřízeň osudu. Dvakrát unikl smrti. Poprvé po tragické havárii letounu, kdy jako jediný z celé osádky bombardéru Wellington v pozici palubního střelce přežil. Podruhé jako pilot

letounu Spitfire, kdy jeho letou vlivem špatného počasí narazil při přistávacím manévru do země. V obou případech utrpěl těžké popáleniny a navzdory komplikovanému a bolestivému léčení na vyhlášené chirurgické klinice sira A. H. McIndoea, průkopníka plastické chirurgie, se po řadě plastických operací vrátil do aktivní služby. Po návratu do Československa v létě 1946 se stal zástupcem velitele Leteckého pluku 12 v Praze-Kbelích, kde se podílel na výcviku nových pilotů. Při služebních letech do Brna a zpět vždy rád zavítal nad rodnou Lomnici, kde 3. prosince 1946 prováděl leteckou akrobacii. Jeho nízko letící letoun zavadil o střešku jednoho z domů a havaroval. František Truhlář v jeho troskách zahynul. ←

Text: Květa Šírová

Foto: mladý voják František Truhlář

Foto: archiv města Lomnice nad Popelkou

NA KRAJI

EVROPSKÝ DŮM ZAČAL SLOUŽIT VEŘEJNOSTI

Od září letošního roku začal veřejnosti sloužit Evropský dům vedle sídla Libereckého kraje v ulici U Jezu v Liberci. Poskytovatele eurodotací tak lidé najdou pod jednou střechou.

Sídlí zde například Centrum pro regionální rozvoj České republiky, ale i koordinátor veřejné dopravy, společnost Korid LK, které má v přízemí budovy zákaznické centrum, kde si klienti od nového roku mohou na počkání zařídít krajskou kartu Opuscard. V prvním patře sídlí nově Euroregion Nisa, Sdružení obcí Libereckého kraje a agentura CzechInvest. V prosinci by se v prvním patře měly otevřít ještě kanceláře Státního fondu životního prostředí České republiky. Ve druhém patře jsou umístěny Centrum pro regionální rozvoj České republiky a Eurocentrum Liberec. Do třetího patra se brzy nastěhují projektoví manažeři krajského úřadu a zastupitelské kluby. Poslední čtvrté patro obsadila Agentura regionálního rozvoje.

Rekonstrukce Evropského domu byla zahájena v dubnu loňského roku a trvala 52 týdnů. Původní cena rekonstrukce dle soutěže jako cena smluvní byla ve výši 76 733 244 Kč bez DPH. Vícepráce za celý průběh stavby jsou ve výši 5 266 382 Kč a méněpráce ve výši 2 125 711 Kč, z čehož vyplývá, že absolutní nárůst ceny díla je ve výši 3 140 671 Kč, což představuje 4,09 %. Více informací na evropskydum.kraj-lbc.cz.

Budova „E“ Krajského úřadu Libereckého kraje – Evropský dům po rekonstrukci. Foto: archiv LK

EDUCA MYJOB LIBEREC 2017

Na ploše HomeCredit Areny v Liberci se v termínu od 12. do 14. října bude konat již jedenáctý ročník veletrhu vzdělávání a pracovních příležitostí EDUCA MYJOB Liberec. Na akci, kterou spolupořádá Liberecký kraj, se veřejnosti každoročně prezentuje téměř 120 vystavovatelů z řad středních a vysokých škol, učilišť, vzdělávacích společností, firem hledajících nové pracovníky, personálních agentur, internetových portálů s nabídkou práce a specialistů z oblasti pracovního trhu a vzdělávání. Pro návštěvníky veletrhu

bude opět připraven bohatý doprovodný program včetně diskuze s dvěma významnými osobnostmi. Více informací naleznete na www.educalliberec.cz

VÝROBKÝ, KTERÉ OSLNILY KRAJ

Nejlepším potravinářským výrobkem roku 2017 Libereckého kraje se stal Kitl Syrob Malinový s dužninou. Svou jedinečnou ovocnou vůni a typickou chutí domácí malinové šťávy se prosadil mezi dalšími 78 potravinami od výrobců z Libereckého kraje. Více informací o soutěži najdete na www.vyrobek-roku-lk.cz

MAPY KOLEM NÁS 2017

Krajská vědecká knihovna v Liberci bude ve dnech 10.–12. října hostit tří denní akci pro veřejnost i pozvané školy (převážně žáci 2. st. ZŠ) Mapy kolem nás 2017. Akce hravou a zábavnou formou ukáže různé druhy a využití map – jak v praxi (od map při vojenských operacích, v ochraně před povodněmi, v ochraně životního prostředí atd.), tak využití map pro relaxaci a zábavu (v deskových, počítačových i outdoorových hrách, při turistice, pro navigaci aj.). Návštěvníkům budou navíc představeny nové technologie – 3D tisk a 3D skenování, virtuální i augmentovaná realita nebo mapování pomocí dronů. V rámci akce bude probíhat i 3. ročník malování Země příběhů. Novinkou letošního ročníku bude účast samotných škol v roli organizátorů. Mapy kolem nás 2017 pořádá Liberecký kraj, vstup na akci je volný. Více informací na geoportal.kraj-lbc.cz/mapy-kolem-nas-2017.

S TARIFEM IDOL MŮŽETE NOVĚ CESTOVAT I RYCHLÍKEM

Dlouho žádanou novinku přináší od 1. 10. 2017 integrovaný tarif IDOL. Nově jsou do jízdného zařazeny rychlíky Českých drah, na kterých dosud integrovaná jízdenka neplatila. To znevýhodňovalo zejména pravidelné cestující s časovou jízdenkou IDOL, kteří museli na stejné trase vybírat spojení podle toho, zda jel osobní vlak nebo rychlík. Nyní se nabídka spojení s jízdenkou IDOL na vybraných tratích významně rozšířila. Například mezi Libercem a Českou Lípou to znamená navíc 7 párů rychlíků s jízdní dobou kratší o cca 20 minut oproti dosud integrovaným vlakům. Podobně tomu je i ve směru z Liberce na Turnov a Semily nebo od Turnova do Tanvaldu. Nejvíce cestující asi potěší, že rozšíření nabídky IDOL nemá vliv na cenu integrovaného jízdného. Přečodem z tarifu ČD na tarif IDOL naopak v některých případech ušetří. ←

KRAJŠTÍ ZASTUPITELÉ K VĚCI

Jaká porevoluční stavba v kraji se Vám nejvíce líbí?

TOMÁŠ HOCKE (SLK)

Za svoji osobu musím říci, že je velmi těžké vyzvednout pouze jednu stavbu. Z obnovy historických památek to budou jistě Lázně v Liberci, z občanské vybavenosti pak Hospice v Liberci a Maškova zahrada v Turnově, ze staveb dopravních pak spojka silnice I/13 okolo Stráže nad Nisou a Krásné Studánky.

MICHAL KŘÍŽ (ANO 2011)

Podle mě je to sportovní areál Maškova zahrada v Turnově. Tato stavba propojuje sportovní rekreaci vyžití obyvatel a zároveň architektonicky zapadá do Českého ráje.

JOSEF ŠEDLBAUER (ZPLK)

Jedna stavba neudělá kvalitní veřejný prostor. Za ocenění spíše stojí zdařilé rekonstrukce nebo dostavby větších celků. Třeba univerzitní kampus v Liberci nebo náměstí ve Frýdlantu.

PETR BEITL (ODS)

Je těžké vybrat jedinou, v kraji je více pěkných a významných staveb. Například Oblastní galerie Liberec, Krajská vědecká knihovna, Home Credit Arena, areál Maškova zahrada Turnov a další.

PAVEL SVOBODA (ČSSD)

Za jednu z nejvydařenějších moderních staveb v kraji považuji Stavbu smíření, sídlo Krajské vědecké knihovny v Liberci. Polyfunkční dům ze skla a betonu vyrostl na místě kácených židovských synagog, a jeho součástí je i Nová synagoga. Architektonicky výjimečné dílo tak nese v sobě i důležité morální poselství.

MARTINA SEJKOROVÁ (SPD-SPO)

Liberec byl v minulosti proslulý svými architektonickými skvosty, vzpomeňme Hubáčkův Ještěd, dominantu Liberce. Za všechny stavby, které vznikaly v porevolučním období, bych chtěla vyzvednout Krajskou vědeckou knihovnu architekta Radima Kousala, která je urbanisticky zdařilým dílem.

JAN DVORÁK (KSČM)

Oslovila mě přestavba budovy Kojeneckého ústavu v Liberci na Hospic Svaté Zdislavy, a to jak pro architektonické, tak pro řemeslné provedení stavby. ←

Další názory zastupitelů si můžete přečíst na www.kraj-lbc.cz/zastupitelstvo

1

- 1 | Jaroslav Šonský při koncertu ve švýcarském Sissachu. Foto: Benno Hunziger
- 2 | V roce 2012 založil Jaroslav Šonský v Praze dvánáctičlenný smyčcový soubor Martinů Strings Prague, který navazuje na tradici české smyčcové kultury. Fotografie zachycuje červnový koncert v Barokním refektáři u dominikánů v Praze. Foto: Jiří Bařtoš

2

OSOBNOST KRAJE

JAROSLAV ŠONSKÝ

Houslový virtuos, hudební organizátor a pedagog. Narodil se v Lomnici nad Popelkou a již v pěti letech se začal z vlastního přesvědčení učit hře na klavír a od sedmi let hře na housle. Jako sólista i jako člen různých komorních uskupení koncertoval na mnoha místech světa. Od roku 2012 vede v Praze svůj smyčcový soubor Martinů Strings Prague, ale trvale žije již od roku 1975 ve Švédsku.

Narodil jste se v Lomnici nad Popelkou, kde jste vyrůstal a také začal svou profesní dráhu. Proč jste se rozhodl Lomnici a poté i Českou republiku opustit?

Bylo to vlastně velice logické. V Praze jsem poznal svoji ženu, Švédku, která pracovala na švédském velvyslanectví. Chtěl jsem hudebně podnikat, svobodně cestovat. Hlavním důvodem opustit republiku bylo, že můj potomek nebude rukojmím komunismu. Nechtěl jsem, abych byl nucen vstoupit do strany nebo spolupracovat s STB, aby se můj potomek dostal na studia.

Jaké byly vaše začátky ve Švédsku? Živila vás hudba?

Mohu jen říci, že prvních čtyři–pět let bylo šťastných a plodných. Chtěl jsem nové začátky prožít ne v symfonickém orchestru, ale více méně na volné noze a seznamovat se s novým prostředím i z hlediska nové společenské kultury. Vyučoval jsem na vyšší hudební škole v Motale a měl jsem i za úkol hrát smyčcový kvartet. Rok na to jsem založil ve starobylém švédském městě Vadstena, odkud pochází řád Sv. Birgitty, smyčcový soubor Vadstena kammarensemble. Měli jsme k dispozici na zkoušení a koncertování krásné historické prostory. Od města jsem tehdy dostal na naši hudební činnost

5000 SEK. S tou malou finanční částkou v kapse jsem se cítil jako velký podnikatel. Dnes zapomínáme, co je cena svobody. V mých švédských začátcích byl mým velkým podporovatelem jeden ze zakladatelů firmy Arlaplast, sám velice dobrý violista, Göran Larsson. Arlaplast má dnes pobočku v České republice a byla to tato firma, která se stala hlavním sponzorem jednoho z našich koncertů v Praze. Na začátky s mými tehdejšími hudebníky ve Švédsku vzpomínáme dodnes. Mnozí současní emigranti přicházejí do Evropy s vědomím, že je naší povinností jim pomáhat a nevykazují přitom nejmenší porozumění ke kultuře nové země. Naopak žádají, abychom my chápali jejich kulturu. Z toho je mi velice smutno. Je to právě respekt ke kultuře, který zvyšuje kvalitu soužití lidí na zeměkouli, což se v historii mnohokrát ukázalo. Respekt ke kultuře nás nerozděluje, ale spojuje a pomáhá překonat naše rozdíly.

Za svou kariéru jste spolupracoval s mnoha hudebními mistry. Je někdo, na koho vzpomínáte obzvláště rád?
To by byla dlouhá odpověď. Jednak to byli moji učitelé, kde bych mohl uvést velká jména, a pak jde o koncertní spolupráci na pódiu. Uvedl bych rád alespoň dvě osoby: Jeden z mých houslových učitelů Semjon Snitkovskij a jeho vynikající pianistka Leonora Josiovič. S. Snitkovskij v padesáti letech náhle zemřel a Leonora jako dvaadvádesátiletá opustila Moskvu s dvěma kufry, emigrovala do Německa a dodnes ve svých 87 letech ještě vyučuje. Od německého státu nežádala ani korunu. Několik let jsme spolu hráli, a když dnes čtu naše tehdejší kritiky, byla to asi ta nejúspěšnější spolupráce.

O životě této skvělé dámy, která přežila jak Hitlera, tak Stalina, bych se mohl rozepsat dlouze, hluboce si jí vážím. Druhým, pro mne důležitým jménem je Jan Diesselhorst, violoncellista a předseda Berlínského filharmonie, asi nejlepšího orchestru na světě. Hrál jsem s Janem dlouhá léta, naše trio neslo název Epos Trio Berlin. Bylo to jeho osobní zásluhou, že Berlínská filharmonie r. 2011, v době Mahlerova výročí, vystoupila na Pražském jaru. Vystoupení bylo vrcholem festivalu, ale Jan se ho bohužel již nedožil. Odešel náhle ve věku 54 let.

V roce 2012 jste založil smyčcový soubor Martinů Strings Prague, za kterým dojíždíte do Prahy. Budete s ním také vystupovat v rámci oslav 100. výročí narození Františka Truhláře v Lomnici nad Popelkou. Jaké to pro vás bude, hrát ve svém rodišti?

Skladatel Bohuslav Martinů mne provází celým životem. Jeho hudbu jsem hrál s mnoha zahraničními hudebníky a oni se na jeho tvorbu dívají z perspektivy umělce, který má kořeny i mimo Českou republiku. V jeho hudbě je ještě stále mnoho co objevovat. O osudech Františka Truhláře mi už jako malému vypravoval soused Buchar. Říkal, že o tomto hrdinovi byla napsána kniha Soubor s osudem. Jeho sestra, paní Truhlářová, pozvala jednou ředitele hudební školy Krásu a mne na návštěvu. Ukazovala nám album s fotkami a vypravovala některé z pozoruhodných historek o bratrově životě. Jsem vždy rád, když si mohu v mém rodišti zahrát. Tentokrát ale cítím zvláštní pouto, že se svým souborem mohu vystoupit při této výjimečné a významné příležitosti, 100 let od narození Františka Truhláře. ←

- 1 | Pohled na Husovo náměstí, v pozadí lomnická radnice (žlutá budova) a zámek (oranžová budova). Foto: Ota Kudrnáč
- 2 | Pro Lomnici nad Popelkou jsou typické lidové stavby, například na Karlovském náměstí. Foto: Matěj Bárta
- 3 | Neogotický lovecký posed Alainova věž byl postaven v knížecí lovecké oboře pod horou Tábora na počest zemřelého Alaina Rohana. Zajímavostí je, že věž má téměř identickou dvojici, a to v podobě spodní části rozhledny Štěpánka u Příchovic. Foto: Matěj Bárta
- 4 | Ochoz věže nejvyššího skokanského můstku K 70 v lyžařském areálu V Popelkách slouží také jako vyhlídka. Z výšky 28 metrů je zajímavý pohled do okolní krajiny. Foto: archiv LSK Lomnice nad Popelkou
- 5 | Od roku 2013 funguje v Lomnici nad Popelkou nově zrekonstruované koupaliště s dětským hřištěm i občerstvením. Foto: Ota Kudrnáč

KRAJEM

LOMNICE NAD POPELKOU

Lomnicko leží na rozhraní Českého ráje a Krkonoš, na jihovýchodním okraji Libereckého kraje a od roku 2005 je součástí evropského geoparku UNESCO Český ráj. Jeho centrem je město Lomnice nad Popelkou, nad kterým se tyčí hora Tábora v nadmořské výšce 678 m. Městem protéká říčka Popelka. První písemné prameny o Lomnici nad Popelkou pocházejí ze 14. století, ale již v Dalimilově kronice je zmínka o lomnických pánech. Těm se podařilo chytit tatarského zvěda, který je v upomínku jejich činu dodnes vyobrazen v městském znaku. Pro drsné klimatické podmínky bylo Lomnicko kolonizováno až na přelomu 12. a 13. století. Majiteli lomnického panství byli postupně Košíkové a Valdštejnové. S jejich vládou je spjata doba hospodářského, kulturního i stavebního rozvoje města. V polovině 17. století Valdštejnové prodali lomnické panství hraběti Pavlu z Morzinu, jehož rod se zasloužil o vybudování významných památek města. V roce 1834 koupil město Lomnici se 14 vesnicemi Karel Alain Gabriel kníže Rohan, majitel sychrovského panství. Jeho rodina působila na Lomnicku až do roku 1945. Poté již držela Lomnice nad Popelkou správu města ve vlastních rukou.

Lomnice bývala městem rozvinutého průmyslu, a to až do roku 1989. Významným vývozním artiklem, který Lomnici nad Popelkou proslavil po celém světě, jsou Lomnické suchary firmy Josef Jína a Antonín Jína. Suchary se i dnes pečou v několika malých provozovnách.

Ve městě v průběhu 19.–20. století vzniklo několik desítek spolků, organizací a sportovních oddílů. Již od roku 1825 se v Lomnici pravidelně hraje ochotnické divadlo, na jehož tradici navazuje Divadelní spolek J. K. Tyl. V roce 1862 byl založen zpěvácký spolek Bořivoj, který působí dodnes. Nejstarší sportovní organizací je Tělocvičná jednota Sokol založená v roce 1870. V meziválečném období vznikly další sportovní organizace. S rozvojem spolkového a sportovního života souviselo i budování nových kulturních stánků a sportovišť. Jedním z nich je také Lyžařský areál V Popelkách se skokanskými můstky. Modernizace skokanského můstku K 70 získala Cenu sympatie v soutěži Stavba roku Libereckého kraje 2007. Velmi oblíbené je i nově zrekonstruované koupaliště.

Typické pro město a okolí jsou stavby lidové architektury, historické, církevní a kulturní památky. Nejstarší stavbou je dřevěná zvonice na hřbitově. Mezi kulturní památky patří zámek, radnice, kostel sv. Mikuláše, Tylovo divadlo, lovecký zámek v Oboře, Alainova věž či křížová cesta na Tábora s kosterem Proměnění Páně a další stavby.

Město pravidelně pořádá řadu kulturních a společenských akcí, jako jsou například Slavnosti vína, akce Já mám koně, Setkání u Alainovy věže, Mikulášské slavnosti a finančně podporuje další akce konající se ve městě, jako například Krajskou přehlídku ochotnického divadla Jizerské oblasti. ←

Text: Květa Šírová

KRAJ. Příloha Libereckého kraje. Vychází 11× ročně.

Vydává Liberecký kraj, U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2. IČ 70891508. Ev. č.: MK ČR E 21924. Redakční radu tvoří nominovaní zástupci zastupitelských klubů Zastupitelstva LK a Krajského úřadu LK, předsedkyní je Květa Šírová. Redakce: media@kraj-lbc.cz, tel: +420 485 226 111.

Číslo 10/2017 vyšlo 2. října 2017, uzávěrka byla 15. září 2017.

magazin.kraj-lbc.cz www.facebook.com/krajlk

**Liberecký
kraj**

přednesena, mají co říci i dnešní době. Škoda, že se jimi tato společnost tak málo řídí.

Pozdní odpoledne a večer doprovodil přítomné reprodukovanou hudbou ponikelský rodák Libor Saska. Jeho produkce byla účastníky velice kladně kvitovaná. Po celou dobu byli návštěvníci oslavy zásobováni jídlem a pitím. Ten den navštívilo Benátka 250 lidí. Všem, kteří svou účastí a útratou přispěli na naši činnost, děkujeme.

Mimo to, co jsem zmínil, patří k naší dobrovolné práci pravidelná schůzová činnost a údržba ploch kolem hasičárny v Jilmě. Tot' vše.

Co bude dál? Uvidíme.

Za SDH Přívlačka J. Zemánek st.

Svatojakubský sbor aneb Jak jsme dělali dobrou vůli

„Tak Magdo, počítáme s váma zase letos na Benátkách s nějakým programem!“ zavolal na mě Pepik Zemánků, když jsem kolem něj fičela na poslední chvíli do práce. Cožpak o to, dobrá vůle by byla, ale co vymyslet pro tu každoroční přívlačskou hasičskou slávu tentokrát?

Po Kerkonošskejch písničkách a Pohádkách o pejskovi a kočičce by to letos chtělo zas nějaké zpívání ... hmmm, a co třeba písničky Jaroslava Ježka? Budou je všichni znát a vždycky potěší svým laskavým humorem. A k tomu by se hodily nějaké citáty a moudra pana Jana Wericha.... Takže tu jednodušší část bych měla – a teď tu o dost obtížnější: sehnat zpěváky a muzikanty. Ono totiž hrát a zpívat

Svatojakubský sbor na Benátkách 2017

foto: Josef Zemánek st.

tuhle muziku není nic snadného! Naštěstí je Poniklá plná nejen hasičů, ale i výborných muzikantů, důstojných odkazu ponikeláka Karla Tuláčka.

A protože tu byla i ta dobrá vůle, přišel Franta Kaván s kládyntem a d'ůčata z kostela – Katka Stojková, Lída Podzimková, Maruška Višňovská, Zuzky Davidovy a na poslední chvíli i Monika Bernolle. Naše zkoušky mívaly neopakovatelné kouzlo – sedávali jsme na vyhrátých schodech kostela s výhledem na zapadající slunce, nad hlavou nám poletovaly vlaštovky a po každé písničce se od chalupy Pískových ozval potlesk. K tomu společné zpívání a veselý smích... zkrátka takové malé nebe na zemi. A vida, hned byl název našeho pásma na světě – Nebe na zemi. Teď už jen zbývalo věřit, že na tu hasičskou slávu bude pěkné počasí, abychom kousek toho našeho nebe mohli přinést i hasičům...

A protože byla dobrá vůle i ze strany Krakonoše, tak v sobotu 8. června krásně svítlo sluníčko a na Benátka dorazilo plno lidí. Pravda, naše klobouky a bílé rukavičky nejdřív trochu budily rozpaky, ale jen co jsme začali s první písničkou, diváci si začali zpěvovat... a což teprve, když zazněla moudrá slova pana Wericha! Naše dobrá vůle byla odměněna vydatným potleskem a výborným hasičským pohoštěním.

Pan Werich říkal: „BEZ LIDÍ DOBRÉ VŮLE BY ŽIVOT BYL JEN NÁKLADNÉ A NEBEZPEČNÉ DOBRODRUŽSTVÍ“ A tohle platí všude, nejen o hasičích a muzikantech...

S poděkováním všem lidem dobré vůle

Magdalena Jarošová

Z deníčku ponikelského pimprlového divadla

O počinech Bažantovy loutkářské družiny z Poniklé jsem již původně psát nechtěl, maje pocit, že se již docela opakuji. Jelikož se ale jedna mimořádná událost stala a jedna nás ještě čeká, protrhnu roušku mlčení a v krátkosti se o pimprlových radostech zmíním. Tou první radostí je účast na Scénické žatvě ve slovenském Martině s verneovkou Zmatek nad zmatek. Bažantova loutkářská družina zde reprezentovala (a dle hodnocení poroty úspěšně) české loutkářství na této vrcholné slovenské přehlídce divadla z libosti (obdoba Jiráskova Hronova). Zmiňuji se o tom ale hlavně proto, že po představení za mnou přišla jedna slovenská divačka a zasněně se rozvzpomněla na svoji první lásku, která byla z Poniklé. Před půl stoletím, odhaduji. Vzpomínala zasněně, že to byl frajer, jenže ji prý nechtěl... A že ho určitě budu znát, když jsme z vesnice, prý se jmenoval Holubec. Aha, jenže takhle se u nás jmenuje každý druhý... Nicméně po doptání se na křestní jméno jsem dotyčného poznal. O koho se jedná, neprozradím, to se nesluší. Ale stejně je ten svět průravý, že?

Druhou událostí, na kterou bych Vás rád pozval do Kantýny, bude samozvaná národní přehlídka divadla stínového, zejména meotarového ve dnech 7. a 8. října 2017. Sejde se elita oboru i zvučná jména z oblasti divadelní teorie! Vedle tematického semináře bude sehráno šest až sedm originálních divadel. Nemuselo by to být nezajímavé.

Tomáš Hájek

Nohejbalový turnaj

V sobotu 29. 7. 2017 se za krásného počasí uskutečnil již 25. ročník nohejbalového poutního turnaje o Krakonošův knoflík. Právě asi ideální počasí bylo zásluhou účasti jednácti týmů, které se porvaly ve vyrovnaných zápasech o hlavní cenu. Nakonec ji získal, již po třetí za sebou, tým z Jablonce nad Jizerou s názvem Vokurci.

Výborně fandících diváků, kteří se přišli nejen podívat na nohejbalové souboje, ale i využít skvěle fungující kiosek, bylo v dnešní úspěchané době také spousty. Vše vyšlo, jak mělo, protože na nás po celou dobu dohlížel sám Krakonoš.

Chtěl bych poděkovat všem hráčům a organizátorům za skvělou práci.

Vladimír Kraus

Fotbal v Poniklé

Dne 29. 7. 2017 se na fotbalovém hřišti uskutečnil již 35. ročník turnaje „O pouťový koláč“.

Bohužel to vypadá, že pro stále se snižující počet zúčastněných týmů byl 35. ročník posledním ročníkem tohoto turnaje.

Letošního ročníku se totiž zúčastnily pouze dva týmy.

Po odehrání dvou zápasů obsadil první místo tým „Plácek Liberec“ a na druhém místě skončil tým „Bohoušovi koloušci“.

Od poloviny srpna se rozběhla soutěž okresního přeboru. Ponikelští fotbalisté jednou těsně prohráli 0:1 v Turnově s Přepěři B a stejným výsledkem doma zvítězili s Bozkovem B.

Hlavní cenu získal, již po třetí za sebou, tým z Jablonce nad Jizerou s názvem Vokurci.

foto: Vladimír Kraus

Přikládám program ponikelských fotbalistů
v podzemní části okresního přeboru.

Jaromír Jirouš

Mitsubishi Auto Junek Cup
TJ Sokol Rovensko p. T. B × TJ Poniklá
22. 10. 2017 v 15:30

Okresní přebor Semily – podzim 2017

Kolo	Domáci	Hosté	Termín
2.	FK Přepře B	TJ Poniklá	19. 8. 2017 ve 14:00
3.	TJ Poniklá	TJ Sokol Bozkov B	26. 8. 2017 v 17:00
4.	SK Mírová p. K.	TJ Poniklá	2. 9. 2017 v 17:00
5.	TJ Poniklá	TJ Sokol Horní Branná B	9. 9. 2017 v 17:00
6.	TJ Poniklá	TJ Sokol Nová Ves	16. 9. 2017 v 17:00
7.	SK Studenec	TJ Poniklá	24. 9. 2017 v 16:30
8.	TJ Poniklá	TJ Sokol Stružinec	30. 9. 2017 v 16:30
9.	TJ Sokol Mříčná	TJ Poniklá	7. 10. 2017 v 16:00
1.	TJ Poniklá	TJ Vysoké n.J.	14. 10. 2017 v 16:00

Oba týmy, které se účastnily turnaje.

foto: Jaromír Jirouš

Ohlédnutí za oslavou 125 let TJ Sokol v Poníklé

Dne 9. 9. 2017 na hřišti Na Vršku proběhly oslavy založení T. J. Sokol v Poníklé. Začátek byl stanoven na 13. hodinu, kdy se vydal slavnostní průvod od místní školy na sokolský pozemek Na Vršku. V čele průvodu pochodovaly mažoretky, kterým do kroku vyhrávala Krkonošská dechovka, pak se řadili členové Sokola v krojích, dále se průvodu účastnili cvičenky a cvičenci naší tělocvičné jednoty od nejstarších po nejmladší a občané naší obce. V průvodu byl nesen původní historický vyšívaný prapor, který byl loni restaurován, dřevěná žerd' se špicí ve tvaru sokola a stuha s vyšíтым mottem, které se používalo od samého vzniku

Sokola „TUŽME SE“ a sokolským pozdravem „NAZDAR“.

V úvodu oslav jsme vyslechli českou státní hymnu v podání Báry Kavánové a myslím, že nejedno oko nezůstalo suché. Starostka jednoty zahájila program proslovem a jednatelka T. J. Sokol Jilemnice pozdravila všechny přítomné. Pak už následoval velmi pestrý hudební program, od Krkonošské dechovky, přes vokálně instrumentální soubor Satori, Ponikelské muzikanty s hosty, country kapelu Naboso, až po rockovou kapelu do pozdních nočních hodin Suffering souls. Každý si našel, co mu bylo libé. Malé i velké pobavily dvě loutkové

Slavnostní průvod od místní školy na sokolský pozemek Na Vršku

foto: Lenka Scholzová

pohádky „Krakonošova houbovka“ a „O Koblížkovi“. Velký potlesk sklidily všechny ukázky cvičení. Mažoretky předvedly své dovednosti s náčiním ve třech věkových kategoriích. Předškolní děti s písničkami a pohybovými říkadly vykouzly úsměvy na všech tvářích. Aerobik žen (a jednoho muže, který je ozdobou teamu) se představil již náročnější a dobře zvládnutou choreografií. Velkou chloubou naší jednoty jsou úspěchy cvičení dětského aerobiku Pusinky a Minipusinky, mohli jsme se přesvědčit, že za jejich téměř profesionálním vystoupením je spousta času, odhodlání, odvahy a trpělivosti a také velké nasazení trenérky i všech rodičů.

„V ZDRAVÉM TĚLE ZDRAVÝ DUCH!“

Celé odpoledne mohly děti soutěžit v šesti disciplínách a za splnění úkolů dostaly taštič-

ku s drobnými dárky, vlastnoručně si mohly vyrobit pamětní „placku“. Převážně mladší děti si užívaly kolotoč, houpačky, skákací hrad a skluzavku do bazénku s míčky. Děti s hlasitou podporou svých rodičů hledaly poklad v podobě mincí v pískovišti, které postupně přesypaly na přívěsný vozík. Někdo byl úspěšný méně, někdo více, ale všichni špinaví a spokojení, což je nejdůležitější.

Záznamy a fotografie z různých sokolských akcí a soutěží bylo možné sledovat na televizní obrazovce v chatě Babeta. Možná se tam někdo z přítomných poznal. Největší úspěch mělo promítání záznamu ze závodů rejdoваček z roku 1963. Na nástěnkách byly k nahlédnutí fotografie a výsledkové listiny z různých sportovních akcí, které pořádala naše jednota.

Ve zdravém těle zdravý duch – aerobik žen a jednoho muže

foto: Lenka Scholzová

Na oslavách se prodával tematický kalendář „125 let Tělocvičné jednoty Sokol Poníklá“ na rok 2018, který vydal OÚ, nadále je v prodeji na obvyklých místech. Výbor T. J. Sokol Poníklá za laskavé pomoci spoluobčanů a aktivních členů sestavil a vydal vzpomínkovou informační brožuru s fotografiemi a komentáři od založení T. J. Sokol r. 1892 až po současnost, výtisky jsou k dispozici na OÚ zdarma.

Fotografie a krátké sestřihy ukázek cvičení z konaných oslav budete mít možnost zhlédnout na webových stránkách obce <http://www.ponikla.cz/> nebo T. J. Sokol v Poníklé <http://sokolponikla.cz/>.

Děkujeme za finanční podporu, poskytnuté pracovní síly a spolupráci OÚ v Poníklé, ostatním spolkům působícím v naší obci, které nás podpořily materiálně a pomohly s organizací. Dále děkujeme taneční skupině Paul

Dance, Společenskému domu Jilm, T. J. Sokol Jilemnice, členům Sokola v Poníklé, kteří připravili podklady pro informační vzpomínkovou brožuru a kalendář. Děkujeme všem, kteří realizovali zdárný průběh oslav. Děkujeme účinkujícím, kteří se postarali o pestrou zábavu a dobrou náladu do pozdních nočních hodin. Současně se tímto srdečně omlouváme těm, kterým jsme rušili jejich noční klid. A nesmím zapomenout na obsluhu ve stáncích, která zajistila perfektní servis, k plné spokojenosti všech přítomných. Nejen kulturou je člověk živ!

Tady platí další sokolské heslo „*JEDINEC NIC, CELEK VŠE!*“

Velký dík patří počasí, protože to je více než polovina úspěchu jakékoliv akce pořádané venku.

Za T. J. Sokol Poníklá sepsala Alice Bekrová

Předškolní děti s písničkami a pohybovými říkadly vykouzlily úsměvy na všech tvářích.

foto: Lenka Scholzová

Pusinky – dětský aerobik dívek a jednoho chlapce.

foto: Jaroslav Holubec

Do pozdních nočních hodin hrála kapela Suffering souls.

foto: Lenka Scholzová

...prázdniny, dovolené, putování – pohyb...

Nejvznešenější vizí lidského života je verze člověka jako poutníka. Od té doby, kdy se Bůh sklonil k zemi, pozvedl hroudu hlíny do svého náručí, blíž k svému srdci, zahleděl se na ni, políbil na ústa a podělil se s ní o svůj dech a svou duši, vznikl člověk. Člověk s tělem, srdcem i duší. Člověk s tělem, které ze země povstalo, kráčí po zemi a nakonec do země uléhá. Člověk se srdcem, které je neklidné, dokud nenajde k sobě jiného člověka a nevytvoří společenství a rodinu, a nepokojné, dokud nenajde smysl života a poslání. Člověk s duší – která je neklidná – neúplná, dokud neužije v dáli života plnost a věčnost. Tři nepokoje, se kterými musíme ve svém životě počítat a které nás vedou k tomu, abychom se neusadili, nezabydli, neopevnili a tak nakonec neudusili a nezahynuli a to především sami v sobě. Vždyť Mrtvému moři se stalo osudným právě jen to, že všechno pohltil a nic nevydává, a proto zemřelo.

Parta nadšenců pod vedením Ivo Fajmana s heslem Vlorex čundr 2017 Rájem i peklem, projížděla tentokrát i naším krajem.

foto: Eva Holubcová

Tento trojí neklid života můžeme umlčet přemírou práce – workoholismem nebo utopit v alkoholismu – alkoholismem nebo zalévat slzami a potem, to znamená nechat vyžrát v plnosti až k věčnosti. První dva způsoby jsou patologické a vedou ke smrti, a proto nemá smysl se jimi zabývat. Ti, kteří jdou třetí zmiňovanou cestou, velmi dobře umí ocenit a využít čas dovolených a prázdnin, kdy člověk poodstoupí, povystoupí nad rámec obvyklostí a stereotypů, aby pohlédl na život z odstupu a nadhledu.

Nad rámec všedních dnů k nám zavítali přátelé, kteří se věnují velorexům.

Parta nadšenců pod vedením Ivo Fajmana s heslem Velorex čundr 2017 Rájem i peklem, projížděla tentokrát i naším krajem. V sobotu večer dojeli na faru v Jablonečku a pobýli do rána. V neděli ráno po požehnání 16 velorexů u ponikelského kostela (kostel sv. Jakuba, ochránce poutníků a cestovatelů) jsme společně vyrazili na Horní Mísečky. Odtud pak na Zlaté návrší a dále k prameni Labe. Po vydatné pěší túře jsme skončili na obědě v Jilemnici včetně prohlídky města. A v pondělí jsme pokračovali s různými zajímavými zastávkami do Frýdlantu a dál a dál a dál...

Každá cesta, dovolená nebo pěší túra vždycky poutníka něco naučí a něco odnaučí.

Při společném pobytu s velorexy a jejich týmem jsem se naučil nebo odnaučil (???):

- Společné nadšení člověka osvěcuje a uvolňuje a hlavně je víc než osobní zloba a nevráživost.
- Pohybem vždycky něco objevíme – v Poniklém jsme objevili a zprovozňovali jednoho „zapomenutého velorexe“, který prý nechtěl a nechtěl jezdit – společným úsilím se nakonec opět probudil k životu a jezditííí!

Požehnání 16 velorexů u ponikelského kostela sv. Jakuba, ochránce poutníků.

foto: Svatava Kučerová

– Společnou jízdou jsme vyloudili úsměv a obdiv mnoha lidí, které jsme potkávali a kteří nám živě mávali a gratulovali zdviženými palci nahoru.

– Bohužel našli se i takoví, kteří, když jsme projížděli, už neměli na to, aby se narovnali a usmáli, ale ještě více ohnuli záda k zemi a potemnili svoji tvář..... jak mi jich bylo líto... a mnoho jiných a jiných ponaučení nebo odnaučení.

Vyкроčme a putujme tedy cestou pozitivního myšlení, vlídného slova a daru našich činů prostředím, ve kterém žijeme, a lidem, se kterými žijeme.

Tak často slyším, jak lidé říkají: „Svízelné časy, zlá doba.“ Žijme dobře, pak bude i naše doba dobrá a země úrodná. My jsme ta doba. Jací jsme my, taková je doba, ve které žijeme, i země, na které žijeme. Vždyť kdo nepřijímá pravdu života, je přemáhán omylem smrti. Vždyť všichni se rodíme jako jedinečné originály, škoda, že mnoho lidí končí jako šedivé kopie.

Já pak chci žít pravdu, a to tu časnou i věčnou. Proto se nebojím cest, putování ani společenství ani věčnosti... Nebojte se ani Vy.

PS: Poprvé za 21 ročníků cest velorexů proběhlo jejich požehnání. Poprvé za celou dobu bez problémů dojeli všichni do cíle cca 900 km – že by požehnání přece jen fungovalo... ??? !!!

S přáním odvahy do putování k plnosti života

p. Ivo

Poprvé za celou dobu bez problémů dojeli všichni do cíle cca 900 km.

foto: Eva Holubcová

Volby do poslanecké sněmovny

V pátek a sobotu 20. a 21. října 2017 nás čekají volby do Poslanecké sněmovny parlamentu ČR. Volební místnost pro náš obvod bude opět v zasedací síni na OÚ Poniklá, volit se bude v pátek od 14.00 do 22.00 a v sobotu od 8.00 do 14.00. V sobotu večer už budeme asi tušit, jakou vládu si nadělíme. O každých volbách se říká, že jsou nejdůležitější v historii, a tak tedy i tyto jsou. (Tyto asi vážně jsou!)

Čas od času mají veřejně činné osoby a v posledku stále častěji třeba i vesničtí starostové tendenci poradit voličům, koho volit. Nemám víc rozumu než vy, a tak radit nebudu, ale nechám si spolu s Vámi poradit někým, kdo toho rozumu na rozdávání měl. Geniální anglický spisovatel a novinář Gilbert Keith Chesterton komentoval svoji dobu tak trefně, že i po stu letech můžeme jen opisovat (bonmoty o politice vybrány z knihy *Moudrost a vtip G. K. Chestertona* od Alexandra Tomského):

- Oposiční politik je expert na prostředky vedoucí k cíli, vládní politik jenom na důvody, proč něco nejde.
- Občan těžko rozezná rozdíl mezi daní a pokutou, snad až na to, že pokuta je vždy podstatně nižší.
- Patriotismus je poslední útočiště grázlů.
- Žijeme ve věku, kdy nepatrné a čistě teoretické menšiny dokážou ovládnout nevědomou a nejen čistě teoretickou většinu.
- Reformátoři vždy přesně vědí, jak to být nemá. Nikdy však nevědí, jak to být má.
- Nestrannost je dnes jen vznešený výraz

pro lhostejnost a lhostejnost je jen elegantní výraz pro ignoranci.

- Jenom člověk, jenž má v srdci tragédii a v hlavě komedii, je opravdu duševně zdravý.
Tomáš Hájek

Dám odměnu 3.000 Kč i více za sehnání starého traktoru nebo pásáčku (i nepojízdného). Ne inzeráty. Prosíme pomozte nám, budujeme nové muzeum starých traktorů pro další generace.
Tel. 777 154 614

Dám odměnu 1.000 Kč za sehnání staršího dopravníku. Jen v funkčním stavu. Tel. 777 154 614

Tuláckovy slavnosti – Prof. Reiniš

Kabinet kerконоšské slovesnosti si Vás dovoluje pozvat na již 7. ročník Tuláckových slavností, které každoročně věnuje některé z významných osobností ponikelské historie. Letos bychom rádi připomenuli život mimořádně významného lékaře - vědce Prof. MUDr. Zdeňka Reiniše DrSc. Ponikelský rodák, který se zásadním způsobem přičinil o pokrok lékařské vědy v oblasti aterosklerosy, angiologie a v příbuzných oborech. Zjednodušeně řečeno se zabýval cévními chorobami – kornatěním tepen a jejich snižující se prostupností, zejména v důsledku nezdravého životního stylu. Téma nelehké, zkusíme ho pojmut seriosně i populárně naučně. Součástí odpoledne a podvečera 30. září 2017 bude i celá řada doprovodných aktivit vztahujících se tak či onak k oblasti medicíny.

Tomáš Hájek

-NAD VĚCÍ-

káva – zákusky svačiny – potraviny sebevědomé výrobky

otevírací doba:

pondělí – pátek: 7:30 – 17:00

sobota – neděle: 8:00 – 17:00

káva v provozu od 9:00, za dobrého počasí

- každý den čerstvé pečivo a koláče z pekárny v Semilech
- pestrá nabídka potravin
- vynikající zákusky a chlebíčky, bagety a další svačiny
- nápoje všeho druhu
- bonbóny a pendreký
- nanuky
- výrobky z Poniklé i odjinud
- domácí sirupy a marmelády
- uzené ořechy

Espresso, cappuccino nebo caffè latte - na mlýnku káva
z liberecké pražírny **Nordbeans**

Přijďte se podívat, přijďte si něco koupit. A buďte taky Nad věci.

Poniklá 147 – na návsi

-NAD VĚCÍ-

Poníkelské posvícení 2017

září 23 od 13hodin

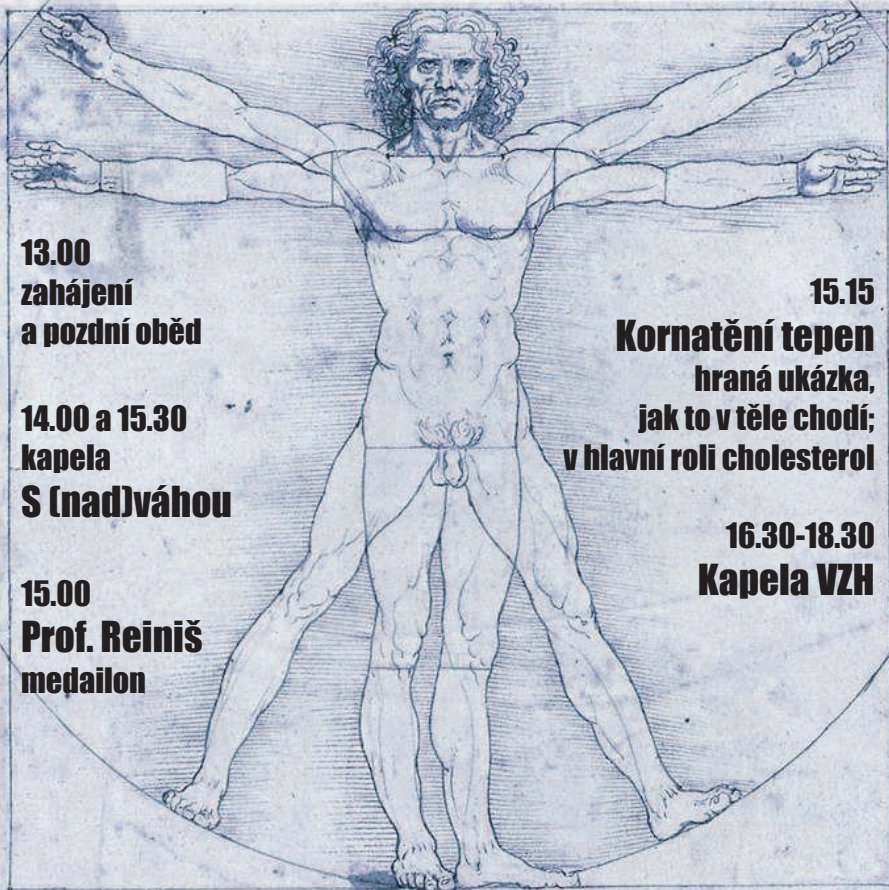
v Muzeu krkonošských řemesel

Soutěž o nejkrásnější koláč, zábava pro děti,
poníkelští muzikanti

VII. Tuláčkovy slavnosti

v sobotu 30. září na Tuláčkově návsi v Poniklé
k poctě jednoho z největších ponikelských rodáků
Prof. MUDr. Zdeňka Reiniše, DrSc.

13.00
zahájení
a pozdní oběd

14.00 a 15.30
kapela
S (nad)váhou

15.00
Prof. Reiniš
medailon

15.15
Kornatění tepen
hraná ukázka,
jak to v těle chodí;
v hlavní roli cholesterol

16.30-18.30
Kapela VZH

po celé odpoledne:

osvětová zdravotnická zákoutí

atrakce pro děti

dětské kino

bohaté občerstvení

vstup volný

pořádá Kabinet
kerkonošské slovesnosti

BUDIŽ STÍN!

*samozvaná národní přehlídka
divadla stínového, zejména meotarového*

Kulturní dům „Kantýna“
(čp. 265) a těsné okolí

SOBOTA 7. října

15.00 Zahájení, uvítání, vernisáž výstavy

FOTografie - camera obscura
Roman Darmošlap Szpuk...

15.15 – 15.45

Mikrle, Kolegium hraběte Šporka,
Jaroměř

Štípnutí labutě

16.00 – 17.30

Dílna meotarového divadla
Vede Matěj Kubina a Jarka Holasová

18.00 – 18.30

Bažantova loutkářská družina
Faust

19.00 – 19.50

Gympl Brandejs
Ještě jeden příběh ...

20.00 – 21.30

Hovory o divadle
A. Zemančíková
L. Richtř
M. Drtina

sobota
neděle
7.- 8. října
2017
Poniklá
Krkonose

NEDĚLE 8. října

9.00 – 10.30

Dílna meotarového divadla
Vede Matěj Kubina
a Jarka Holasová

10.30 – 11.00

Bažantova loutkářská družina
Hra dle přání

11.15 – 11.45

Mikrle,
Kolegium hraběte Šporka,
Jaroměř
Šlépěj

13.00 – 14.00

Hovory o divadle
A. Zemančíková
L. Richtř
M. Drtina

14.00 – 14.15

Ukázky práce
ze semináře
meotarového divadla
(případně i z konservatoře)

14.30 – 15.20

Divadlo Lišeň
Sávitří

Vstupné symbolické: 30,- Kč na jednotlivé představení, nebo 100,- Kč na celou přehlídku